

Arrest

**nr. 38 910 van 19 februari 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
X**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 december 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 november 2009 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN WEYENBERG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, komt op 6 juli 2009 België binnen en dient een asielaanvraag in op 6 juli 2009.

Op 3 september 2009 vragen de Belgische autoriteiten aan de Duitse asielinstanties de overname van verzoeker.

Op 7 september 2009 weigeren de Duitse autoriteiten de overname van verzoeker.

Op 8 september 2009 herhaalt België zijn vraag tot overname van verzoeker en op 5 oktober 2009 stemmen de Duitse autoriteiten in met de overname van verzoeker.

Op 10 november 2009 vraagt België aan Duitsland om de termijn te verlengen tot 18 maanden overeenkomstig artikel 19.4/20.4 van de Europese Verordening 343/2003/EG van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend (hierna: Verordening 343/2003). Verzoeker heeft binnen de vijftien dagen geen gevolg gegeven aan zijn oproeping en wordt geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.

Op 24 november 2009 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in.

Op 24 november 2009 neemt de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 71/3, § 3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 11 december 1996 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt het verblijf in het Rijk geweigerd

aan de genaamde P. R.

geboren te (...)

van nationaliteit: Kosovo

die een asielaanvraag ingediend heeft.

REDEN VAN DE BESLISSING :

België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Duitse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 16§1e van de Europese Verordening (EG) 343/2003.

Op basis van verklaring van betrokkene blijkt dat betrokkene eerder asiel vroeg in Duitsland en de Duitse overheid heeft op datum van 05/10/2009 ingestemd met de vraag tot terugname van bovengenoemde persoon.

Betrokkene verklaart in 1991 Kosovo te hebben verlaten en naar Duitsland te zijn gereisd en daar asiel te hebben gevraagd. Betrokkene verklaart dat deze asielaanvraag werd afgewezen en dat hij in 1993 zelf terugkeerde naar Kosovo. Vervolgens verklaart betrokkene in 1993 opnieuw naar Duitsland te zijn gereisd en in 1995 opnieuw in Duitsland asiel te hebben gevraagd. Betrokkene verklaart dat ook deze asielaanvraag door de Duitse overheden werd afgewezen en dat hij in 2008 opnieuw terugkeerde naar Kosovo. Betrokkene verklaart dat hij telkens legaal reisde met paspoort (wordt ook voorgelegd aan de Belgische overheden) Betrokkene verklaart op 04/06/2009 Kosovo opnieuw te hebben verlaten en rechtstreeks naar België te zijn gereisd waar hij op 06/07/2009 asiel vroeg.

Van deze mogelijke terugkeer in 2008 naar Kosovo kan betrokkene geen bewijsmateriaal voorleggen. Betrokkene legt enkele foto's voor waarop zijn vernielde huis te zien is en twee documenten (kopies) van de plaatselijke overheid op naam van zijn grootvader en oom over het vernielde huis. Deze documenten zijn geen officiële documenten die duidelijkheid geven over het feit dat betrokkene daadwerkelijk het grondgebied van de Lidstaten heeft verlaten. De documenten zijn geen bewijs van een verblijf buiten het grondgebied van de lidstaten. Om die redenen kunnen de Belgische overheden geen geloof hechten aan deze verklaring. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 en art. 16§4 van de Verordening.

Omdat betrokkene geen gevolg gaf om zich aan te bieden binnen de wettelijke termijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken, werd betrokkene geacht afstand gedaan te hebben van zijn asielaanvraag.

Op 24/11/2009 vroeg betrokkene voor de tweede keer asiel in België. Betrokkene verklaart uitdrukkelijk sinds zijn eerste asielaanvraag in België op 06/07/2009, België noch het grondgebied van de Lidstaten te hebben verlaten. Het terugnameakkoord van Duitsland dd. 05/10/2009 is dan ook nog geldig.

Betrokkene verklaart naar België te zijn gekomen omdat zijn broer P. B. hier woont. Deze broer is meerderjarig en behoort niet tot het gezin van betrokkene zoals gedefinieerd in art. 2§i van de

Verordening. Bovendien is betrokkene niet afhankelijk van de hulp (financieel, medisch...) van deze broer in België. Een behandeling van de asielaanvraag op basis van art. 7 of art. 15 van de Verordening is derhalve niet aan de orde. Betrokkene verklaart nog twee neven te hebben in België en nog een broer, een zus en vele ooms in Duitsland. Behalve de aanwezigheid van deze broer, heeft betrokkene geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België zou moeten behandeld worden. Wat zijn gezondheidstoestand betreft, verklaart betrokkene longproblemen te hebben en pijn veroorzaakt door eerdere mishandelingen. Betrokkene legt echter geen medische attesten voor waaruit blijkt hoe ernstig zijn gezondheidstoestand is of waaruit blijkt dat betrokkene niet zou kunnen reizen. De Belgische overheden kunnen dan ook besluiten dat de medische conditie van betrokkene en een medische behandeling die eventueel zou nodig zijn, geen verblijf in België behoeven en betrokkene niet verhinderen om te reizen. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening. Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en zal hij overgedragen worden aan de bevoegde Duitse autoriteiten.(...)"

Op 25 november 2009 ondertekent verzoeker een formulier waarop vermeld wordt "Wil terug naar Duitsland".

Uit de nota van verwerende partij blijkt dat verzoeker op 3 december 2009 is overgedragen aan Duitsland.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de nota van verwerende partij blijkt dat verzoeker op 3 december 2009 is overgedragen aan Duitsland. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op 25 november 2009 zelf verklaard heeft te willen terugkeren naar Duitsland. Bijgevolg rijst de vraag naar het belang dat verzoeker nog heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd ten uitvoer gelegd op 3 december 2009 en verzoeker heeft zelf verklaard te willen terugkeren naar Duitsland. Een nietigverklaring van de bestreden beslissing zou geen nut meer kunnen opleveren voor verzoeker. Ter zitting zet de advocaat van verzoeker uiteen dat zijn cliënt volhardt in het ingediende verzoekschrift en België verkiesst als land waar zijn asielaanvraag behandeld zou worden, maar hij toont niet met concrete gegevens aan wat het mogelijke voordeel en nuttig effect zou zijn van een vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET